Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

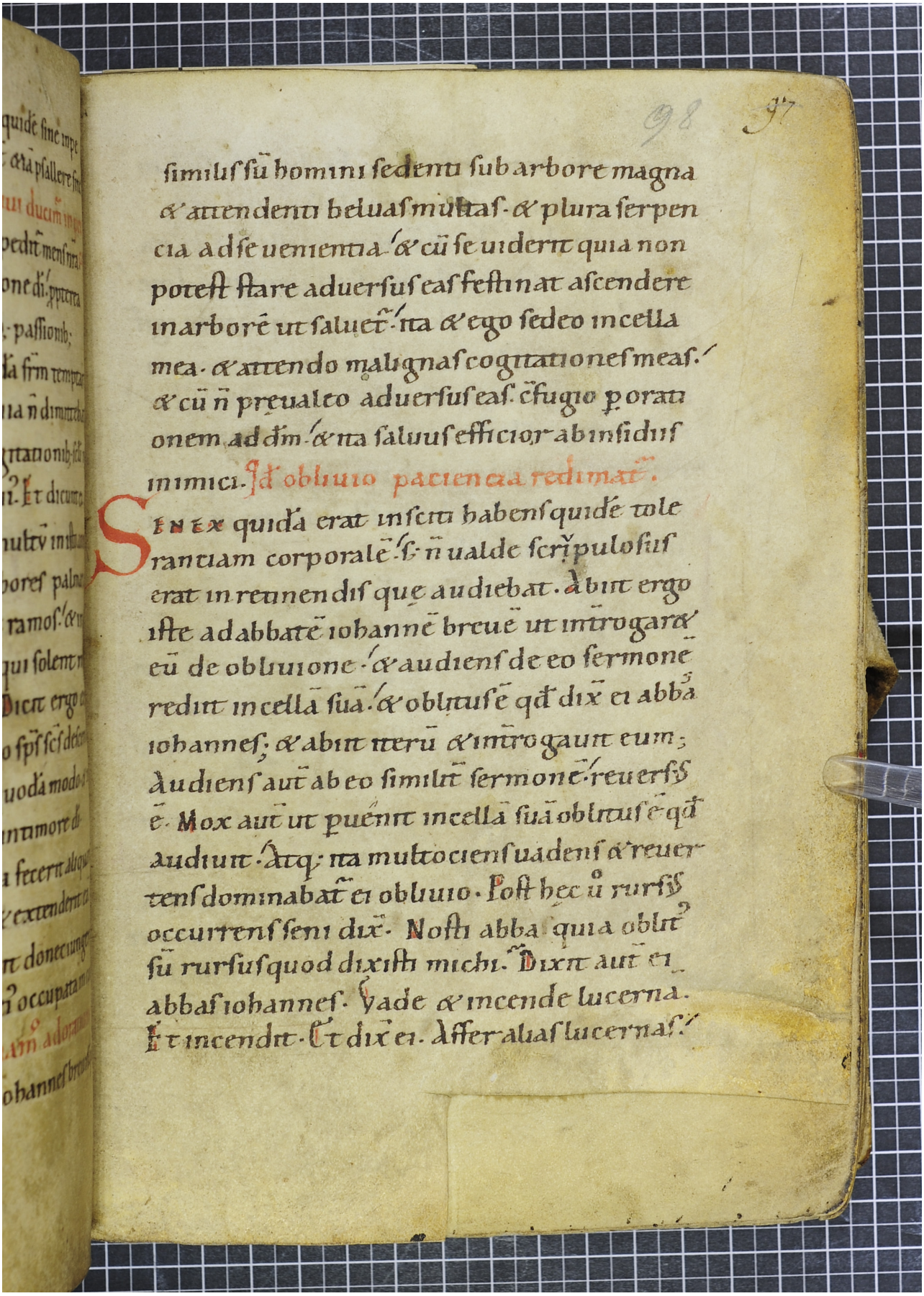

similiſſū homini ſedenti ſub arbore magna
& attendenti beluaſ multaſ. & plura ſerpen
cia adſe uenientia. & cū ſe uiderit quia non
poteſt ſtare aduerſus eaſ feſtinat aſcendere
in arboré ut ſaluet̄. ita & ego ſedeo in cella
mea. & attendo malignaſ cogitationeſ meaſ.
& cū n̄ preualeo aduerſus eaſ. cfugio p̄ oratu
onem ad dm. & ita ſaluuſ efficior ab inſidiis
inimici. ſd obliuio patiencia redimat̄.

SENEX quidá erat inſciu habens quidé tole
rantiam corporale. ſ. n̄ ualde ſcr̄puloſus
erat in reprehendis que audiebat. Abiit ergo
iſte ad abbatē iohannē breuē ut interrogaret
eū de obliuione. & audiens de eo ſermone
rediit in cellā ſuā. & obliuioſe qd dix̄ ei abba
iohanneſ; & abiit iterū & interrogauit eum;
audiens aut̄ ab eo ſimilit̄ ſermonē. reuerſus
é. Mox aut̄ ut puenit in cellā ſuā obliuioſe qd
audiuit. Atq; ita multociens suadens & reuer
tens dominabat̄ ei obliuio. Poſt hec ū rurſus
occurriſſet ſeni dix̄. Noſti abba quia oblit̄
ſū rurſus quod dixiſti michi. Dixit aut̄ ei
abbas iohanneſ. Vade & incende lucerna.
Et incendit. Et dix̄ ei. Affer alias lucernas.